

Siirtoväkeä koskevat kansanhuollolliset määräykset.

Siirtoväen matkamuonitus.

Siirtyessään sotatoimien takia evakuoitavalta seudulta toiselle paikkakunnalle, saa siirtoväki matkan kestäessä sk-piirien toimesta ilman ostokortteja tapahtuvan muonituksen. Tämä loppuu silloin kun evakuidut tulevat sijoituspaikkaansa.

Ostokorttitalouteen kuulunut siirtoväki.

Ostokorttihakemukset.

Korttitalouteen kuulunut siirtoväki elää sijoituspaikkakunnallaan kin korttitaloudessa. Jos joku evakuoinnin yhteydessä on kadottanut ostokorttinsa, on hänen kirjallisesti anottava uusia kortteja oleskelupaikkakuntansa kh-lautakunnalta. Hakemuksesta tulee ilmetä: mitä kortteja on tuhoutunut tai kadonnut ja miten se on tapahtunut. Annetuista korteista tehdään merkintä asianomaisen yleisostokorttiin. Väestönhuoltokirjaa ei käytetä pakkoevakuointiin liittyvissä tapauksissa.

Jos joku on evakuoinnin yhteydessä menettänyt edelliseltä jakelukaudesta säästyneitä elintarvikkeita, ei ostolupaa anneta niiden korvaamiseksi. Ainoastaan jos kuluvan jakelukauden jo hankittuja tarvikkeita on täten menetetty, saa kansanhuoltolautakunta antaa ostoluvan jakelukaudesta jällellä olevaa aikaa varten ottaen huomioon jäljelle jääneiden elintarvikkeiden määrät sekä käyttämättömien kuponkien määrät.

Omavarainen siirtoväki.

Viljan suhteen omavaraiset.

Viljan suhteen omavaraisella siirtoväellä on oikeus toistaiseksi pitää hallussaan kaikki viime vuoden sadosta saamansa vilja ja viljatuotteet riippumatta siitä, onko ne hänen omasta toimestaan kuljetettu uuteen sijoituspaikkaan tai viranomaisien toimesta kuljetettu ja hänelle palautettu.

Tästä viljasta saa viljelijä varata omavaraisruokakuntansa tarvetta varten omavaraisannokset syyskuun loppuun saakka. Jauhamattomalle viljalle saa viljelijä jauhatuskortin sijoituspaikkakuntansa kansanhuoltolautakunnasta, minne hänen myös on toimitettava entisestä kansanhuoltolautakunnasta saamansa jauhatuskortit, mikäli ne ovat saata-

vissa. Jos viljelijällä uudessa olinpaikassaan on maata hallussaan, saa hän varata myös syysviljan siemenen.

Toiselle paikkakunnalle siirtynyt viljelijä, joka kotipaikallaan on ollut omavarainen, mutta ei ole saanut kuljetettua mukanaan viljaa eikä viljatuotteita taikka vain osaksi saanut niitä mukaansa tai palautetuksi, saa omavaraisannoksia vastaavat ostokortit niin pitkäksi ajaksi kuin hänen viljavarauksensa olisi kestänyt, korkeintaan syyskuun loppuun saakka. Tällaiseen omavaraisruokakuntaan kuuluvista saavat kaikki v. 1930 ja sitä ennen syntyneet henkilöt E leipäkortin sekä 1931 tai sen jälkeen syntyneet C leipäkortin 30/9 -44 saakka. Kortit saadessaan on asianomaisen esitettävä todistus kuljetettavaksi annettusta viljasta tai annettava vakuutus ehkä hallussaan olevan ja viljelmälleen jääneen viljan määrästä. Kortit annetaan niin pitkäksi ajaksi kuin oma sato olisi edellyttänyt, minkä jälkeen asianomainen joutuu tavallisen korttikuluttajan asemaan, eikä hän enää saa kortteja omavaraisannosten mukaisesti.

Sen, joka joutuu kortteja hakemaan, tulee huomata, että ne on haettava sijoituspaikkakunnan kansanhuoltolautakunnalta viimeistään 2 viikon kuluessa siitä päivästä, jolloin viljelijä on saapunut uuteen sijoituspaikkaansa, kortit annetaan nimittäin vain enintään 2 viikkoa taaksepäin hakupäivästä lukien. Jos matkalla ollutta viljaa saapuu viljelijälle, on hänen palautettava saamansa kortit 7 päivän kuluessa.

Voin ja maidon suhteen omavaraiset.

Voin ja maidon suhteen omavaraista on sellainen siirtoväki, joka on saanut kuljetettua eläimensä sijoituskuntaansa ja joka edelleen niitä hallitsee. Jos tällainen karjanhaltija ei valmista kotivoita, vaan vie maitonsa jakelumeijeriin tai myy sen kulutusmaidoksi, saa hän ravintorasvakortit käytännössä olevan tavan mukaan. Jos sijoituskuntaan ei ruokakunnan hallintaan ole saapunut yhtä lehmää kutakin ruokakunnan 4 jäsentä kohden, mutta tiedetään, että karja on lähetetty, saavat tällaisen omavaraisruokakunnan jäsenet tilapäisiä maito- ja rasvakortteja.

Lihan suhteen omavaraiset.

Lihan suhteen omavaraista on sellainen siirtoväki, joka on saanut kuljetetuksi mukanaan teurastetuista eläimistä saatua lihaa tai matkalla teurastettua eläimiä. Heille ei siis anneta lihakortteja.

Siirtoväen viljan luovutus.

Viljelijän hallussa oleva vilja.

Jos viljelijälle, sen jälkeen kun hän *hallussaan olevasta* viljasta on varannut omavaraisruokakuntansa osuuden, syysviljan siemenen sekä sen viljan, jonka kansanhuoltoministeriö ehkä myöhemmin tulee määräämään ruokakunnan tarpeisiin syyskuun jälkeistä aikaa varten, vielä on viljaa hallussaan, on hänen se *luovutettava* yleiseen kulutukseen.

Ellei tätä luovutusta vapaaehtoisesti suoriteta, voi kansanhuoltolautakunta antaa luovutusmääräyksen.

Viranomaisten toimesta kuljetettu vilja.

Ne viljelmältä siirrettyt vilja- ja viljatuotemäärät, jotka on kuljetettu viranomaisten toimesta ja joita ei voida palauttaa viljelijälle, tulee siirtövien huoltoviranomaisten *kuittia vastaan luovuttaa* valtion viljavarastolle tai asiamiesliikkeille.

Viljasta maksettava korvaus.

Viljelijä saa ostokuittia vastaan luovuttamastaan viljasta sekä viranomaisten toimesta luovutetusta viljasta sijaitsemispaikkakunnalla siirtymisen aikana voimassa olleen viljaerän lajia ja laatua vastaavan ylimmän hinnan, sikäli kuin viljan laatu voidaan todeta. Viljatuotteista maksetaan paikkakunnalla voimassa oleva vähittäishinta lisätynä 25 pennillä.

Tämän mukaan on viljan hinta erilainen riippuen siitä, mistä kunnasta vilja on lähtöisin, koska valtakunnan yhteyteen palautetulla alueella on hinta ollut korkeampi kuin muualla maassa.

Rehuaineet.

Kaiken sen kauran, mikä on siirretty joko viljelijän omasta tai siirtoviranomaisten toimesta, katsotaan olevan ylijäämäkauraa.

Rehuaineeksi nimitetään yhteisellä nimellä kauraa, kaurajauhoja ja viljan jauhatuksessa saatuja sivutuotteita. Viljelijällä on oikeus käyttää kuljettamiensa rehuaineita kotieläintensä rehuksi. Viranomaisille kuljetettavaksi annettuja rehuaineita pyritään mahdollisuuksien mukaan palauttamaan.

Viranomaisten kuljetamat rehuaineet.

Milloin viranomaisille kuljetettavaksi annettuja rehuaineita ei voida viljelijälle palauttaa, tulee viranomaisten luovuttaa ne kuittia vastaan valtion viljavarastolle tai asiamiesliikkeille. Viljelijällä on oikeus saada sijoituskuntansa kansanhuoltolautakunnasta ostolupa vastaavalle rehuainemäärälle esittämällä sille postisiirtotilin tililtäottokupongin, joka on annettu niistä suoritettua korvausta maksettaessa. Kansanhuoltolautakunta tekee kuponkiin merkintänsä. Tämä kuponki on esitettävä kansanhuoltolautakunnalle kuukauden kuluessa sen saamisesta. Ostolupa annetaan aina kaurarehujauhoille riippumatta siitä, mitä rehuaineita viljelijä on jättänyt kuljetettavaksi.

Luovutetun kauran hinta.

Viranomaisten valtion viljavarastolle luovuttamasta kaurasta maksetaan viljelijälle suurimokauran perushintaa vastaava hinta. Rehuaineista maksetaan paikkakunnalla voimassa oleva vähittäismyyntihinta lisätynä 25 pennillä.

Korvauksen maksamistapa.

Viranomaisten kuljettamasta ja valtion viljavarastolle luovuttamista vilja-, viljatuote- ja rehuainemääristä maksetaan viljelijälle korvaus sisäasiainministeriön siirtoväenasiainosaston välityksellä posti-siirtotiliä käyttäen.

Selvitys viljatilanteesta.

Viljelijä tulee kahden kuukauden kuluessa siirtymisestään lukien antaa entisen kotipaikkansa kansanhuoltolautakunnalle selvitys viljelmältään siirretyn viljan ja viljatuotteiden määrästä. Selvitykseen tulee liittää mahdollisesti jo luovutetuista tuotteista saadut ostokuitit ja kaikki muut mahdolliset selvitykset viljasta ja viljatuotteista lukien sen kuukauden alusta, jolta viljelijä ei ennen siirtymistään ole asianmukaista selvitystä antanut. Sikäli kun viljelijä mainitun kahden kuukauden kuluessa saa haltuunsa viranomaisten kuljettamaa viljaa tai tietoa siitä tai jotain todisteita, joilla on merkitystä viljasta ja viljatuotteista annetun selvityksen suhteen, on ilmoitus siitä tehtävä kahden viikon kuluessa seuraavan kalenterikuukauden alusta lukien.

Kh-lautakuntien tehtävät.

Entisen kotipaikkakunnan ja sijoituspaikkakunnan kansanhuoltolautakuntien tehtävät. Ostokortit, ostoluvat, jauhatuskortit ja luovutusmääräykset antaa sijoituspaikan kansanhuoltolautakunta. Entisen kotipaikkakunnan kansanhuoltolautakunnan tulee tehdä tarvittavat esitykset ja antaa uudelle kansanhuoltolautakunnalle lautakunnan käytettävissä olevat tiedot.

Siirtoväen karja-asioista.

Maidon hinta.

Meijeri ja maidonhankitaliike saa maksaa karjanhaltijalle siitä maidosta, joka saadaan siirtokarjasta kuljetuksen aikana sellaisen hinnan, joka vastaa meijerin ja maidonhankintaliikkeen edellisen kalenterikuukauden aikana karjanhaltijoille keskimäärin suorittamaa maidon hintaa. Maidon säilyvyyteen ja rasvapitoisuuteen perustuvaa laatuluokittelua ei siis tarvitse toimittaa. — Vastaanotettaessa jo sijoituskuntaan saapuneen siirtokarjan maitoa on sensijaan noudatettava 1 päivänä marraskuuta 1943 annetun maidon laatumaksutapaa ja kuljetusavustuksia koskevan päätöksen määräyksiä.

Tuotannon tarkkailu.

Pakollinen koelypsyjen pitovelvollisuus koskee myöskin *siirtokarjaa, joka ei ole omistajansa hallinnassa*. Milloin karjanhaltijan oma karja on tarkastusyhdistystarkkailun tai vapaaehtoinen koelypsy-tarkkailun alaista, tulee karjanhaltijan alistaa myöskin siirtokarja samanlaisen tarkkailun alaiseksi, jos hän haluaa vapautua pakollisesta koelypsy-tarkkailusta siirtokarjankin osalta. Pakollinen koelypsy-tarkkailu alkaa sijoittamista seuraavan kalenterikuukauden alusta.

**Omistajan ruokinnassa-
oleva karja.**

Sellaiset siirtokarjat, jotka jäävät omistajansa ruokintaan, ovat myöskin pakollisen koelypsytarkkailun alaisia siitä huolimatta, että karja on sijoitettu tilalla olevan muun karjan yhteyteen. Kansanhuoltoministeriö on kuitenkin vapauttanut omistajan koelypsyjenpito-velvollisuudesta sen kuukauden ajaksi, jona sijoittaminen tapahtuu ja kahden sitä seuraavan kuukauden ajaksi. Tämän jälkeen tulee omistajan ryhtyä velvollisuuttaan täyttämään.

**Siirtoväkiperhe muodos-
taa oman ruokakunnan.**

Vaikka siirtoväkeen kuuluvat joutuisivatkin asumaan sellaisessa ruokakunnassa, joka on omavarainen, muodostavat he kuitenkin oman erillisen ruokakunnan.

Jos tällainen perhe tilapäisesti, esim. ruokailuvälineiden puutteen takia joutuu aterioimaan omavaraisruokakunnan kanssa, on perheenjäsenten puolestaan annettava viljelijälle ateriaa vastaavat ostokortin kupongit. Tämän takia annetaankin siirtoväelle elintarviket kortit siitä päivästä alkaen, jolloin he alkoivat aterioida omavaraisruokakunnan yhteydessä, vaikka kortteja haettaisiin myöhemminkin.

Jos edellämäinitunlainen ruokakunta jää pysyväisluontoisesti omavaraisruokakunnan yhteyteen ja sen jäsenet osallistuvat viljelmällä maataloustyöhön, saadaan kysymyksessä oleva ruokakunta laskea mukaan omavaraistalouteen, eikä asianomaisille anneta ostokortteja.

Omavaraistalouteen kuuluvat kääntyvät esiintulevissa korttiasioissa myöskin oleskelupaikkakuntansa kansanhuoltolautakunnan puoleen samoin kuin ostokorttitalouteen kuuluvatkin.

Vaatetustarvike- ja jalkinemenetykset.

Lisäpiste- ja ostoluvat.

Sille siirtoväelle, joka evakuoinnin takia on menettänyt vaatetustarvikkeitaan, huomautetaan, että tällaiset henkilöt voivat nykyisen asuinpaikkansa kh-lautakunnalle jättää lisäpiste- ja ostolupahakemuksen. Hakemukseen liitetään selvitys siitä, mitä vaatetustarvikkeita on menetetty, mitä jäänyt jällelle ja mitä vaatteita hakija välttämättömminkin tarvitsee.

Lautakunta on oikeutettu antamaan kaiken vaatetuksensa menettäneille enintään 50 lisäpistettä sisältävän ostolupakortin sekä enintään 175 pisteen arvosta ostolupia vuodevaatteiden ym. taloustekstiilien hankkimista varten.

**Liikkeitten vaatetusva-
rastot.**

Mikäli siirtoväen sijoituspaikkakunnalle on siirtynyt myös kauppa-
liikkeitten vaatetusvarastoja, on tarkoituksena, että nämä varastot ensi sijassa käytetään siirtoväen huoltoon. Näissä on ensimmäiseksi tehtävä täydellinen pisteinventario, sillä vasta sen jälkeen voivat kansanhuoltolautakunnat myöntää ostolupia tällaisista varastoista. Lii-

ketoiminnan jatkamisesta on otettava huomioon kansanhuoltoministeriön asiasta antamat, evakuoituja yrityksiä koskevat ohjeet.

Siirtoväen polttopuun saanti.

Siirtoväen polttopuun saannin turvaamiseksi tulee valtioneuvoston päätöksen 17. 2. 1944 mukaisesti kunnan polttoainepäällikön taikka sen puutteessa kansanhuoltolautakunnan noudattaa mm. seuraavia ohjeita:

Viranomaisten tulee valvoa, että siirtoväen sijoituttua asuttuihin taloihin näiden polttopuuvarastoja, sikäli kuin niistä riittää, luovutetaan siirtyneen väestön käytettäväksi.

Milloin majoitus tapahtuu asumatta olleisiin rakennuksiin, eikä puita voida ilman kohtuutonta vaivannäköä tai kustannuksia hankkia lähiseudun mautiloilta, tulee viranomaisten järjestää evakuidun väestön puunsaanti kunnallisista varastoista samoin kuin oman kunnan tilattomaan väestöön nähden yleensä menetellään.

Polttopuita säästettävä.

Kun polttopuutilanne tunnetuista syistä yleensä on kireä, kehoitetaan siirtoväkeäkin kaikin tavoin säästämään polttopuita ja suorittamaan välttämättömät keitoksensa metsästä keräämillään oksilla, risuilla ja kävyillä. Varsinkin tilapäisissä asunnoissa on otettava huomioon kesäajan tulipalovaara ja sen johdosta välttämään tulisijojen liiallista lämmittämistä.

Ensi lämmityskautta varten on syytä ryhtyä ajoissa varaamaan polttopuita. Kaikissa polttopuiden hankintaa koskevissa asioissa on neuvoteltava isäntäväen kanssa ja mikäli erimielisyyksiä polttopuiden saannissa syntyy, vedottava paikallisiin polttoaineviranomaisiin ja yllämainittuun valtioneuvoston päätökseen.

Siirtoväen talousesineiden ja työkalujen saanti.

Ilman talousesineitä ja työkaluja oleva siirtoväki saa siirtoväen huollonjohtajalta tämän nimellä varustetun luettelon niistä tarvikkeista, joita huollonjohtaja katsoo kysymyksessä olevan henkilön tarvitsevan. Tämä luettelo oikeuttaa hänet ostamaan luettelossa mainittuja esineitä paikkakunnan liikkeistä.

Jotta näiden tarvikkeiden saanti siirtoväelle todella tulee turvatuksi, on kansanhuoltoministeriö oikeuttanut ne kansanhuoltolautakunnat, joitten alueelle on siirtoväkeä sijoitettu, rajoittamaan näiden tarvikkeiden myyntiä niin, että niitä saadaan myydä yksinomaan siirtoväelle.

Siirtoväen liikeyritykset.

Sotatoimien takia toisille paikkakunnille siirtyneitten tukku-, vähittäis-, majoitus- ja ravitsemisliikkeitten sekä muitten yritysten toiminnan jatkamisesta on annettu seuraavia määräyksiä:

Toiminnan jatkaminen.

Toiselle paikkakunnalle siirtynyt yritys ei saa siellä jatkaa toimintaansa ilman elinkeinoelämän säännöstelytoimikunnan lupaa. Hake-
mus on tehtävä kirjallisesti elinkeinoelämän säännöstelytoimikunnalle osoitettuna ja jätettävä paikalliselle työvoimapäällikölle.

Kansanhuoltolautakunta jolle tilityksen teh- dään.

Toiselle paikkakunnalle evakuoitu ja siellä toimiluvan saanut yri-
tys, joka on tilitysvelvollinen kansanhuoltolautakunnalle tulee hallus-
saan olevan varaston osalta tarkkailukirjanpidon suhteen sen kansan-
huoltolautakunnan alaiseksi, jonka alueelle se on toimiluvan saanut.
— Aikaisemman toiminnan loppuselvitys on tehtävä entiselle kansan-
huoltolautakunnalle.

Tilitysvelvollisuus kansanhuoltoministeriölle tai muulle viranomai-
selle — jos sellainen on ollut — jatkuu entisenlaisena.

Ilmoittamisvelvollisuus.

Toimintansa keskeyttäneen yrityksen, jolla on hallussaan säännös-
telyalaisia tarvikkeita ja raaka-aineita tulee tehdä niistä ilmoitus
sille kansanhuoltolautakunnalle, jolle se on ollut tilitysvelvollinen en-
nen toimintansa keskeyttämistä, kahden kuukauden kuluessa toimin-
nan keskeyttämisestä lukien. Mikäli entisen kansanhuoltolautakunnan
osoitetta ei ole saatu selville, on ilmoitus tehtävä kansanhuoltomi-
nisteriölle. *Jäljennös edellämainitusta ilmoituksesta on varastoja kos-
kevalta osalta yrityksen toimesta lähetettävä myös sille kansanhuolto-
lautakunnalle, jonka toimialueella ilmoituksessa mainitut tarvikkeet
ovat varastoituna.*

Jos yritykselle saapuu myöhemmin sen omistamia tarvike-eriä,
tulee sen tehdä niistä ns. jälki-ilmoitus kahden viikon kuluessa sen
kuukauden päättymisestä lukien, jolloin tieto on saatu näiden tava-
roiden saapumisesta.

Ilmoitus on tehtävä ennen toiminnan aloittamista uudella paikka-
kunnalla ja tulee siitä käydä selville siirrettyjen tarvikkeiden määrä
ja laatu, omistajan nimi, lähetys- ja vastaanottoasema, sekä mahdolli-
set selvitykset tarvikkeiden, kuponkien, ostolupien ym. luovutustodis-
teiden häviämisestä tai tuhoutumisesta ja mahdollisista ostoluvista,
joita vastaan tavaraa on vielä saamatta esim. tukkuliikkeeltä.

Jäljennös tällaisesta ilmoituksesta on jätettävä sen paikkakunnan
kansanhuoltolautakunnalle, jonka alueella tarvikkeet ovat varastoi-
tuna.

Tarvikkeiden varastoimi- nen.

Evakuoidulta alueelta siirretyn tavaran varastoiminen tapahtuu
läninhallituksen valvonnan alaisena kunnittaista sijoituskunta-alue-
järjestelmää noudattaen, sikäli kun on kysymys sotilasviranomaisten
toimesta siirretyistä tarvikevarastoista. Varastot kerätään sijoituskun-
tiin n.s. keskusvarastoihin ja mikäli niihin ei mahdu n.s. alivaras-
toihin. Milloin tarvikkeita ei saada kuljetetuksi keskus- tai alivaras-

toihin, varastoidaan ne ns. kuntavarastoihin, joita on lääninhallituksen välityksellä perustettu milloin tarvikkeet on jouduttu purkamaan ennen määräpaikkaan saapumista.

Sotatoimien johdosta siirrettyjä väestön ja yritysten omistamia tarvikkeita ei rautatiehallituksen määräyksen mukaan saada luovuttaa suoraan omistajalle, vaan ainoastaan asinomaiselle keskus- ja alivarastolle ja tavara-asianhoitajalle.

Tarvikkeiden inventointi.

Sen kansanhuoltolautakunnan, jonka alueella varastot ovat, tulee toimittaa varastojen inventointi, ennenkuin tarvikkeiden omistajalla on oikeus saada ne haltuunsa. Inventointia ei tarvitse suorittaa, milloin tarvittavat tiedot saadaan siirtoviranomaisilta.

Tarvikkeiden luovuttaminen.

Milloin pakottavien syiden vuoksi esim. tarvikkeiden pilaantumisen uhatessa, keskus- ja alivarastoissa olevia tarvikkeita joudutaan luovuttamaan välittömästi kulutukseen, hoitaa siirtoväen huoltoviranomaiset tavaran rahaksimuuton. Kansanhuoltolautakunta antaa ostoluvan jollekin paikalliselle jakeluliikkeelle tarvikkeiden saattamiseksi välittömään kulutukseen. Milloin tarvikkeiden omistaja ei suostu vapaaehtoisesti tarvikkeita luovuttamaan, voi kansanhuoltolautakunta antaa luovutusmääräyksen.

Tarvikkeiden häviämisen ja tuhoutuminen.

Milloin tarvikkeita, ostokortin kuponkeja, ostolupia tai muita luovutustodisteita on kadonnut taikka tuhoutunut, tulee asianomaisen yrityksen tehdä niistä tarkka ilmoitus 3 kuukauden kuluessa siitä, kun yrityksen toiminta on keskeytynyt sille kansanhuoltolautakunnalle, jolle yritys on aikaisemmin ollut tilitysvelvollinen. Lisäksi on asianomaisen yrityksen annettava vapautusta tilitysentekovelvollisuudesta menetettyjen tarvikkeiden tai luovutustodisteiden osalta.

Tällaiseen hakemukseen on liitettävä kaikki saatavissa oleva selvitys menetettyjen tarvikkeiden määrästä, lajeista, sijoituspaikoista sekä, jos tarvikkeita on kuljetuksen aikana tuhoutunut tai joutunut hukkaan, kaikki mahdolliset tiedot niistä tapahtumista sekä henkilöistä, jotka mahdollisesti voivat antaa niistä tietoja.

Hakemus toimitetaan sille viranomaiselle, jolla asianomainen yritys on ollut tilitysvelvollinen.

SISÄLLYSLUETTELO:

	Siv.
Siirtoväen matkamuonitus	1
Ostokorttitalouteen kuuluva siirtoväki	1
Omavarainen siirtoväki	1
Siirtoväen viljan luovutus	2
Siirtoväen karja-asioita	4
Vaatetustarvike- ja jalkineiden myynnit	5
Siirtoväen polttopuun saanti	6
Siirtoväen taloussesineiden ja työkalujen saanti	6
Siirtoväen liikeyritykset	6

